

Жи-лі в лі-сі Зай-чик і Ли-січ-ка. По-бу-ду-ва-ли во-ні ха-тін-ки: Ли-січ-ка з крих-ко-го сніж-ку, а Зай-чик — із сип-ко-го піс-ку.



Пе-ре-зи-му-ва-ли, на-ста-ла вес-на́. Ха-тін-ка Лі-січ-ки роз-та-ну-ла, а Зай-чи-ко-ва ли-ші-ла-сь, як бу-ла́. То-ді ру-да́ ви-гна-ла ма-ло́-го і ста-ла жи-ти в йо-го́ бу-дін-ку.

Сів Зай-чик під бе-різ-ко-ю і пла-че. І-шов со-бі Вовк, по-ба-чив Зай-чи-ка та й пи-та-є:

